

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.147/2011/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2012. év május hó 2. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

Ítéletet:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 6.B.599/2008/24. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

A vádlott cselekményét emberölés bűntette kísérletének (Btk. 166. §. /1/ bekezdés) minősíti.

A kiszabott börtönbüntetés próbaidőre felfüggesztését mellőzi és a vádlottal szemben 2 (kettő) év közügyektől eltiltást is kiszab.

Az előzetes fogvatartás kezdő időpontját 2007. augusztus 6.-ra helyesbíti.

A vádlott személyi okmányának száma:T.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2011. március 1. napján kelt 6.B.599/2008/24. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés bűntettében (Btk. 170. §. /1/ év /5/ bekezdés I. fordulat).

Ezért őt 2 évi, végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

Rendelkezett a járulékos kérdések, így az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása, a bűnjelek és a bűnügyi költség viselése tekintetében is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész anyagi jogszabálysértés, téves minősítés miatt, súlyosításért, a vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

Az ügyész fellebbezése indokolásában azzal érvelt, hogy a vádlott az élet kioltására alkalmas eszközzel a verekedést befejező, elforduló sértettet háromszor közepes-nagy erővel szúrta meg a törzsre irányulóan. Az első szúrás a felkar verőerét 90 %-ban átmetszette, ami közvetlen életveszélyt eredményezett, a második szúrás a mellkas mellső, a harmadik a mellkas hátsó felszínét érte, mely szúrások a mellüregbe hatoltak, együtt és külön-külön közvetett életveszélyt eredményeztek.

Mindezekre és arra tekintettel, hogy a vádlott az erősen vérző sértettet magára hagyva elmenekült arra vonható következtetés, hogy a vádlott tudatában felmerült a halálos eredmény bekövetkezésének lehetősége és ebbe belenyugodva cselekedett. Ezért a helyes minősítés emberölés büntettének kísérlete. A bűnösségi körülmények kapcsán utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság a befejezett bűncselekmény megállapítása ellenére a kísérleti szakban maradási, a kísérlet befejezett jellegét az enyhítő és súlyosító körülmények között is feltüntette. A megváltozott minősítésre, az 5-től 15 évig terjedő büntetési tételre tekintettel szükségesnek ítélte a büntetés súlyosítását, a felfüggesztés mellőzését és a közügyektől eltiltás kiszabását.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.387/2011/2. számú átiratában az ügy nyilvános ülésen történő elbírálását indítványozta azzal, hogy azon nem vesz részt. Fenntartotta az ügyészi fellebbezést. A perrendi szabályok betartásával lefolytatott bizonyítás, a bizonyítékok mérlegelése alapján megállapított tényállást megalapozottnak, a vádlott bűnösségére vont következtetést okszerűnek tartotta, de tévesnek ítélte a cselekmény jogi minősítését. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a vádlotti tudattartalom körében csak az egyenes szándékkal foglalkozott, annak egyáltalán nem tulajdonított jelentőséget, hogy a vádlott hány alkalommal, milyen erőbehatással és milyen testtájékra szúrt. A vádlottnak az elkövetéskor használt eszközről, a szúrások erejéből és számából, a sértett testtájékából - bal mellkasi tájék, amely köztudottan életfontos szervet rejt - azzal mindenképpen számolnia kellett, hogy a sértett meghalhat, és minimálisan e lehetséges halálos eredménybe belenyugodva cselekedett. A vádlott cselekménye nem életveszélyt okozó testi sértés büntettének, hanem - eshetőleges szándékkal elkövetett - emberölés büntette kísérletének minősülhet. A bűnösségi körülményeket helyesbítendőnek tartotta azzal, hogy a befejezett kísérlet csekélyebb mértékben enyhítő körülmény a vádlott javára.

Ezért az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlott cselekményének emberölés büntette kísérletekénti minősítését, a vádlottra kiszabott főbüntetés súlyosítását, ehhez igazodó tartamú közügyektől eltiltás kiszabását, a főbüntetés végrehajtásának felfüggesztésére utalás egyidejű mellőzését, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Az ítélet megalapozatlanságát kifogásolta annak iratellenessége és amiatt, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Utalt arra, hogy nem véletlenszerű volt a két csoport találkozása, mert tanú1 tisztázni akarta, hogy tanú2 kivel jár, a sértetti csoport nem a lakásuk közelében sétált, a sértett is elismerte, hogy nem azon az útszakaszon kellett hazamennie.

A vádlott megszúrta a sértettet, de védekezése szerint jogos védelmi helyzetben cselekedett. A tanú1 támadta meg tanú3-t, a vádlott szólt a sértettnek, hogy állítsa le a tanú1-t. Ezt elismerte a sértett, de nem így tett, hanem hárman támadtak a vádlottra. Érvelése szerint a tanú2 az egyetlen, aki ismerte mind a két csoportot és ő határozottan állította, hogy a vádlottat nemcsak a sértett, hanem „Matyi” és tanú4 is bántotta és a bántalmazást csak a szúrás miatt hagyták abba. Maga a sértett is úgy

nyilatkozott, hogy a vádlott bántalmazását a szúrás hatására hagyta abba és szemben álltak, mikor a karját megszúrta a vádlott. Mindez pedig megalapozza a jogos védelmet. Ebből a helyzetből nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlottnak előtte 3 hónappal volt nyitott szívűtétje. Kifogásolta a védő a kettős ügyészi álláspontot is, miszerint megvádolták a vádlottat és vádat emeltek a másik csoport ellen is azzal, hogy a vádlottat hárman támadták meg és ez az ítélet jogos is lett. Az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy ezt miért nem vette figyelembe. Mivel a vádlott a saját és a barátja megtámadása ellen védekezett, jogos védelemben cselekedett, felmentését kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában fenntartotta azon vallomásait, hogy ő csak az életét védte.

A bejelentett fellebbezések közül az ügyész fellebbezése alapos, a vádlott és védője fellebbezése nem alapos.

Az ítélet tábla a kétoldalú perorvoslással megtámadott elsőfokú bírósági ítéletet az ezt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §. /1/ bekezdése alapján.

Felülbírálata során az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta.

Széles körű, részletes bizonyítási eljárás során az elsőfokú bíróság feltárta a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat és azokat egyenként és összességében értékelte, okszerűen mérlegelte. Nem tévedett akkor sem, amikor az általa megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést. A bizonyítás eredményeként az elsőfokú bíróság lényegében megalapozott, a Be. 351. §. /2/ bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg. A tényállás azonban kisebb pontosításra, helyesbítésre és kiegészítésre szorul.

Az ítélet tábla az iratok tartalma alapján a Be. 352. §.-ának /1/ bekezdés a.) pontjára figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiak szerint pontosítja, helyesbíti és egészíti ki:

A vádlottnak szociális segélyt már nem folyósítanak (vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata).

A 3. oldal 4. bekezdés 8. sorából kirekeszti az „annak során sérülése nem keletkezett” megállapítást.

A 4. oldal 4. bekezdés 5. sorából kirekeszti a „menekülő” kifejezést.

A 4. oldal 8. bekezdését a 10. oldal 2. bekezdésében rögzített, a szúrt sérülések szúrási bemeneti nyílására vonatkozó megállapítással kiegészíti (igazságügyi orvosszakértői vélemény).

A 4. oldal 8. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a sérülések 8 napon túl gyógyulóak (igazságügyi orvosszakértői vélemény).

A 4. oldal utolsó bekezdését azzal egészíti ki, hogy a vádlott a verekedés során a bal szemöldök külső végén 1 cm-es zúzódást, a bal járomcsont felett mérsékelt duzzanatot és a jobb oldali alsó szemhéj kékes elszíneződését szenvedte el (nyomozati iratok 439. lapszám alatti befogadáskori vélemény).

A fenti pontosítással, helyesbítéssel és kiegészítésekkel a megállapított tényállás megalapozottá vált, következésképp ez a tényállása a Be. 352. §. /2/ bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban.

Az elsőfokú bíróság részletesen eleget tett indokolási kötelezettségének. A rendelkezésére álló bizonyítékokat részletesen elemezte, értékelte. E körben számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat, mely körben és miért fogadott el, illetve melyeket és miért nem tartott valónak.

Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság akkor, amikor a vádlott védekezésével szemben a sértett, tanú1, tanú5 és tanú4 tanúk vallomását fogadta el, mivel a sérülések keletkezési mechanizmusát illetően az igazságügyi orvosszakértői vélemény is a sértetti előadást erősítette. Az elsőfokú bíróság részletesen elemezte a vádlott és a társaságához tartozó tanúk vallomásainak ellentmondásait, melyek nemcsak önmagukkal, de egymással összevetve is tartalmaztak ellentéteket (pl. kik vettek részt a verekezésben, a támadók létszáma, a verekezés lefolyása tekintetében).

Az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján rekonstruálható volt a cselekménysor, hogy a sértettszóló milyen testhelyzetekben szenvedte el a sérüléseket. Ennek alapján megállapítható, hogy a sértett az ő és a vádlott közötti konfliktust az ütésváltással lezártnak tekintette, leengedte a kezét, amikor az első szúrás érte, majd a barátai felé fordulva az oldalán és a hátán érte a vádlott második és harmadik szúrása. A sértési mechanizmus pedig megegyezik a sértetti előadással.

A iratok tartalma alapján az is megállapítható, hogy kizárólag a vádlottnál volt kés, a vérző sértetthez pedig azonnali orvosi segítséget hívtak. Az elkövetés eszközét a vádlott által megjelölt helyen a nyomozó hatóság megtalálta.

A hemogenetikus szakértői vélemény szerint a lefoglalt ruházatokon a vádlott és a sértett vére volt rögzíthető. Az előzőekben kifejtettekből pedig levonható az a következtetés, hogy a sértett vérző sérüléseit a vádlott okozta.

A sértetti vallomás hitelességét az a körülmény is megerősíti, hogy a saját szerepét, felelősségét nem igyekezett csökkenteni, elismerte, hogy bántalmazta a vádlottat, háromszor is eltálalta az arcát.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére. A vádlott védekezésének, a tanú2 vallomásának elfogadását célzó, a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadó védelmi fellebbezés a tényálláshoz kötöttség elve miatt a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság akkor, amikor a vádlott cselekményét életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősítette. A Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelve alapján a vádlotti tudattartamot csak az egyenes szándék körében vizsgálta és az alábbi körülményeket értékelés nélkül hagyta:

- Az elkövetésnél tanúsított erő kifejtését, annak mértékét, a szúrás többszöri megismétlését, a vádlott valamennyi esetben közepes-nagy erővel szúrta meg a sértettet. Az első jelentős vérzéssel járó sérülés okozása után sem hagyott fel

szándékával, hanem még további két esetben, ugyanolyan közepes-nagy erővel a mellüregbe hatoló sérülést okozott. Ez utóbbi két sérülés közvetlen életveszélyes állapotot eredményezett, életfontosságú szervet támadt, mellkas-sebészeti beavatkozás nélkül a sértett halálához vezetett volna.

A bal könyök sérülése a verőér 90 %-os átmetszését okozta, közvetlen életveszélyes állapotot eredményezett, szakszerű vérzés-csillapítás nélkül bekövetkezhett volna a sértett halála.

- A bűncselekmény elkövetése után a vádlott az elkövetés eszközét, az élet kioltására alkalmas, 8 cm pengehosszúságú kést, igyekezett eltüntetni.

Mindezekből a körülményekből a vádlottnak számolnia kellett azzal, hogy a bántalmazás következtében a sértett meg is halhat és e lehetséges eredménybe belenyugodva cselekedett.

Ezért cselekménye a Btk. 166. §. /1/ bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő eshetőlegesen szándékkal elkövetett emberölés büntette Btk. 16. §-a szerint kísérletének minősül.

Az elsőfokú bíróság ítéletének 14. oldalán részletesen foglalkozott a védelem által hivatkozott jogos védelmi helyzet kizárásával. Az ott leírtakkal a másodfokú bíróság is egyetértett, mert a kölcsönös és egyidejű támadás és arra irányuló szándék a jogos védelem megállapítását kizárja.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket részben sorolta fel helyesen.

Az ítélet tábla mellőzi a súlyosító körülmények köréből a befejezett kísérletre utalást, mert ez enyhítőként értékelendő, de kisebb súllyal, mert befejezett kísérletről van szó. További enyhítőként értékelte az ítélet tábla az eshetőlegesen szándékot, hogy a vádlott is sérülést szenvedett és a további időmúlást.

Az elsőfokú bíróság által helyesen alkalmazott elkövetéskor hatályos Btk. szerinti 5 évtől 10 évig terjedő büntetési tételkeretben, az enyhítő szakasz teljes kimerítésével az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés arányban áll a cselekmény tárgyi súlyával, a vádlott bűnössége fokával, a bűnösségi körülményekkel és megfelel a büntetési céloknak is.

Ugyanakkor a vádlott cselekményének tárgyi súlya nem ad törvényes lehetőséget a Btk. 89. §-ának alkalmazására, a súlyosabban minősülő cselekmény indokolja végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazását.

Ezért az ítélet tábla mellőzte a börtönbüntetés végrehajtásának felfüggesztését és a vádlottat a Btk. 53. §-a alapján eltiltotta a közügyektől kettő évi időtartamra.

A végrehajtási fokozat meghatározása törvényes. A vádlott büntetése háromnegyed részének letöltése után a Btk. 47. §. /2/ bekezdés II. tétele alapján feltételes szabadságra bocsátható.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az őrizetbe vétel kezdő időpontja tévesen került feltüntetésre. A nyomozati iratok 415 lapszáma szerint a vádlottat 2007. augusztus 6. napján 21,58 órakor vették őrizetbe Ezt támasztja alá a vádlott előzetes letartóztatását elrendelő (nyomozati iratok 421. lapszám alatt) végzés is, így az előzetes fogvatartás kezdő időpontját ennek megfelelően helyesbítenni kellett.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg, míg az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb, törvényes rendelkezéseit a vádlott új ideiglenes személyi okmánya számának feltüntetése mellett a Be. 371. §. /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2012. év május hó 2. napján

**Máziné dr. Szepesi Erzsébet s.k.
a tanács elnöke**

**Zólyominé dr. Törő Erzsébet s.k.
előadó bíró**

**. Halász Irén s.k.
bíró**

A Fővárosi Bíróság 6.B.599/2008/24. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 5.Bf.147/2011/5. számú ítéletében írt változtatással 2012. május 2. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2012. év május hó 2. napján

**Máziné dr. Szepesi Erzsébet s.k.
a tanács elnöke**

Kiadmány hitelélül:
Nyers Mária
bírószági ügyintéző